

Het verhaal van Marcel

Van vrijwilliger tot GGZ-agoog

Na jarenlang in het bedrijfsleven te hebben gewerkt, waarvan de laatste drie jaar als ondernemer, werd ik in 2003 geveld door een ernstige burn-out. Na mijn herstel stond een ding vast, ik wilde niets meer te maken hebben met het zakenleven. Ik wilde een heel nieuwe weg inslaan, namelijk 'mezelf inzetten voor mijn medemens'.

Eind 2004 kwam ik hierover in gesprek met Jeanneke Ostendorf, die me een vrijwilligersfunctie aanbood als ondersteuner van de cliëntenraad. Dit was prettig werk, ik heb mezelf in die periode voor de toenmalige locatie M.F.C. West ingezet als ondersteuner tijdens cliëntenraadsvergaderingen. Het was mijn taak om de vergaderingen tussen cliënten zoveel mogelijk structureel te laten verlopen. Na dit werk heb ik een overstap gemaakt naar het Rehab centrum in Zevenkamp als begeleider van de woonoriëntatie. Ik ging met groepjes cliënten op bezoek bij verschillende woonvormen en stelde dan samen met cliënten vragen over de uiteenlopende aspecten van het beschermd wonen.

Ik begon mezelf steeds meer thuis te voelen in de psychiatrie, het helpen van mensen gaf me een warm gevoel en om die reden besloot ik om een beroepsopleiding te gaan volgen. In 2005 ben ik gestart met de vierjarige HBO-opleiding Sociaal Pedagogische Hulpverlening. Als deeltijd student heb ik in het eerste schooljaar vrijwilligerswerk gedaan dat meetelde als stage-ervaring. Ik heb in dat jaar gewerkt op de gesloten structuur afdeling 'het Kalfaat', dit was voor mij ontzettend leerzaam, zaken die ik tijdens de opleiding leerde kon ik direct toepassen in de praktijk.

In het tweede leerjaar kwam ik in contact met Hein Laakes van DAC Vredehof, het klikte direct tussen ons. Hein zocht op dat moment een vrijwilliger voor het begeleiden van een aantal sportieve- en educatieve activiteiten. Toen ik dit werk een paar maanden met veel plezier en toewijding deed, kwam Hein naar me toe en vroeg me "hoe zou je het vinden om mijn baan over te nemen".

Dit was een mooie opstap naar een betaalde functie binnen de GGZ. Hein maakte promotie als leidinggevende en ik nam gedeeltelijk mijn baan over als ambulante activiteiten begeleider.

Het werken in de psychiatrie vind ik nog steeds geweldig, het is voor mij een roeping geworden, ik vind het ontzettend dankbaar om mezelf in te mogen zetten voor mensen met psychiatrische problemen. Een locatie waar ik nu met veel plezier werk is de open voorziening Heemraadssingel, deze instelling werkt vanuit de visie dat cliënten zoveel mogelijk ondersteund dienen te worden bij de doelen die ze zelf nastreven. Deze doelen kunnen van zeer uiteenlopende aard zijn. Op de Heemraadssingel beperkt men zich niet tot een bepaald terrein. De afdeling biedt de cliënten daar waar nodig ondersteuning bij het dagelijkse functioneren, zodat zij binnen het kader van hun beperkingen, die samenhangen met hun chronisch psychiatrische historie, tevreden kunnen wonen.

Op dit moment ben ik druk in de weer met de afronding van mijn opleiding, ik heb als minor de specialisatie GGZ-agoog gekozen waarvan ik het theoretische gedeelte succesvol heb afgerond. Ik werk nu aan mijn afstudeeropdracht waarbij ik methodisch onderzoek doe naar verbetertrajecten in het activiteitenaanbod voor de chronische zorg in de psychiatrie. De combinatie van werken en studeren bevalt me prima. Eigenlijk zo goed dat ik in september wil starten met de bacheloropleiding gezondheidspsychologie aan de universiteit.

Ik hoop ooit als klinisch psycholoog te kunnen afstuderen, maar voorlopig moet ik dan nog zes jaar blokken. Het doet me goed dat er op dit moment zoveel vrijwilligers werken voor onze organisatie. Ik heb respect voor deze mensen, zoals ze zich op de vele werkterreinen binnen de psychiatrie belangeloos inzetten. Zonder vrijwilligers zou onze hulpverlening enorm verschrompeld en om die reden zijn ze zo waardevol. Ik hoop dat ze net zo enthousiast zullen worden over het werken in de psychiatrie als ik.

Ik heb naast de betaalde baan nog één vrijwilligersfunctie aangehouden en dat is op kerstavond pannenkoeken bakken voor de cliënten van het Kalfaat. Ik wil dit naast mijn werk blijven doen omdat ik het mooi vind om op een bijzondere avond als kerstavond iets voor deze mensen op de gesloten afdeling te kunnen betekenen.